

22.
Murhellinen

ERO=Wirsi,

Roska

Piika Paimion Pitäjältä ja
Loven kylältä,

Helena Jacobin tytär,

Soka

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon murmella,

Parhan nuorudens iän kukoisturen ajalla
mestattin,

Sinä 16 p. Heinä Kuusa vuonna 1764,
Sohonga hän ihensä niin kuin katuwainen
syndinen sydämmellisellä synnin tunnolla.

Ta

Turwamisella Wapahujan Jesuren kalli-
seen ansioon walmisti.

Rajille suruttomille, pramaille ja haurellista
elämäkertä harjoitawaisille waroituxeni.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen
Kokoonpandu

Thomas Ragwalbin Pojalda.

S U R U S A, 1828.

Präntätty C. L. Barckin Kirjan-Präntissä.

M. K. D! Jesu Chrifte wiatoin oc.

D! Sumal' ole armoinen: Mä
sangen suuri syndinen Olen
juur julmast elänyt, Sielun ja Ruu-
min lykänyt.

2. Minian alammaisehen Helwetin
suden etehen Se häijn hengi wietтели,
Lihan ja weren petteli.

3. So osan neljättä vuotta Wiri-
tin wihan walkia Mä nuorun ikä
uhraisin perkeleill' mailma seuraisin.

4. Tääll' juorin heidän kanssansa
Hajns ja ilkiäs halusa Näin nyt ja päi-
wät kulutin Sumalan Armo tublaisin.

5. Ett luowuin poses hywästä Siit'
taiwallisest Jesusta Hänen Tawarans
haaskaisin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähdän kaxiin kahleisiin Sie-
lun ja ruumin siteisiin Sangix mä
joudun olemaan Pirun ja mailman
linnahaan.

7. Täl' Isä minun kiini sai Nyht
wasta tunsin hänen tain; Kuin aina
huusi peräni: Kubungas juoret lapseni?

8. Woj; kufast sun nyt pelastaa,

Helwetin pimiästä tornista? Siis ru-
koil Poikaan JEsusta, Sit teurax
tehty Karitzaa.

9. Ah! Kiitos Isän rakkani, Sun
neuros edest, apuni, Ett' sydämmes
niin lämneni Mun kuolen korjan
puoleeni.

10. Nyt fangi minä waiwanen Sun
Poikas Anzion turvailen; Jongas
mull an noit aldiri, Syndeini maxor
tänderi.

11. O! minun rakas Isäni Lepyy
ja sowi kanssani, Sä armo olet lu-
wanut, Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauksen päälle, niin JEs-
sus on Sowittajani, Hän kuoli tähden
Golgatas Siin murha-laros kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisäl-
lifesti sielusan; Waick' ulkonaisell muo-
dolla, Mun syh on alas katzella.

14. Mut' JEsuxeni armosta En
epäil', Hengi todistaa, Ett' olen armon
tunnosa, Ehk' ruumin kuole raudoisa.

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun'
ja tutun huoliko, Muutt' Christi wel-
jen, sisaren, Ett' hiwott' on jo kiewehen.

16. Sill' minun mielen', menoni,
Tahton, ajatus, haluni, Pois täälä
on käättö Tawaseen, JEsuxen illon

ijäiseen.

17. Ah! vielä, soisin todella: Etz' woisit, minu kunnella, O! mies sä raukka hekuman, Sun kauttas trapull astuman.

18. Mun täyty anda sidotta, Silmäni kiini niwotta, nyt kirwen alle taipuman, Ja waston luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan toiwotan, Siis Herra Sumal Taiwahan, Andakon katumuren sull, Sun oman syndeis tähden tull.

20. Pääll sydämmes haurellisen Saattakon piston murhen sen, Ettäs tääll armon ajasa, Ja et helwetin waiwasa.

21. Ilkeyttäs nyt itkisit, Perkeleen Kädest pääsikit, Näit' muistutan sull todesta, Ah! etzi, rukoill' Jesusta.

22. Viel' ennen kuin mä kumaran, Stzen kuolemaan ojennan Nuorukaiset teil' ilmoitan, Pojill ja piikoill' muistutan.

23. Ah! älkät te niin papasti, Mun peräsäni julmasti Synnissä rietais eläkö, Ja helwetihiin riendakö.

24. Waan palaitkat jo juorusta, Helwetin tulen kohusta, rippukat har-

tast HERRasa, Nuoruden ajan waa-
rasa.

25. O! Isät! äitit rakkahat, Muutt' palkollisten haldiat, Katzokat perään tarkasti, Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos itze teij' on olewa, Syn-
dämmes Sielus, tunnosa, Ensiri syn-
nin katumus, Siis' toijer' Hengen
hallitus.

27. Ett HERran käskyn jälkensäitt,
Heill esimerkij taidaisit, Niin öyt ja
päiwät kuluta, Ett taiwaas saisit
ilosta.

28. Ah JESus itze neuwojon, Teit'
hengellänsä walaisjon, Ett tundosari-
ne tundemaan Ja Henges itze usko-
maan.

29. Tulisitte sen huomaman, Kuing'
perkel wiekas lumuomaan, On suk-
kela sill tawalla Kuin naurun leikill
jutelan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Mar-
hanne päälle panette, Min rukouris
HERrasa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette itänä, Sa
wälttä wihan liekkiä, Muutt' osalliset
oletta Synneistä, joit he harjoittaa.

32. Viel' te mun Isän, Äitini,
Weljen, Sisaren, Sukuni, Alkät täs-

tedes murhella ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden itzen sulloko, Ja sydänpainne rundoiko; Andakot HEN-
ran hallussa, Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Jumala, Kaikki
muut samallatawalla, Sill koko mailm'
pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josaminaitz' wainwainen, Glanht
olen syndinen, jong tähden teitä muis-
tutan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sy-
dänpainne ol' olpia, Se ensin mun sai
foreuteen, Ja liha sitte huorutteen.

37. Kait en poisjata todella, Waan
tähtyy teille lawolla, Nuorukaiset nyt
sanella: Käist' lausukat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaik-
ki ne paikat kauhisti, Sois oiet' syn-
nis elanet, Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wiekas, kamala, On
fatan monellatawella, Kuin yndistä tääll
talutta, ain päästä, Kasist' jalwosta.

40. Silloin kuin muolla juorette. Eli
kuin Kirkkon tulleit, Niin ombi hänen
objansa, Teil' hiuris, korwis, otzisa.

41. Ne perkelen on krimunsa, Ja
kylä koriat suitzensa, Soilla hän aja-
iloisest, wie helwettin kyll köykäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta kuin pääl-

lens ilman tarwetta, Koreun tähden
panewat, Ja mailma taka ajawat.

43. Mä wielä köyhä ihminen, Ja
Linnan fangi syndinen; Muistutan mu-
ille fangeille, Kahleis Linnois olewille:

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tun-
donna kolwaa andako, Waan nöyryteä-
kät itzenne Ja tunnustakat syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall,
Synnin ja pirun voitajall, sanokat
niin HERRalle, Jesuxell' Isän
Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu,
nautit, ruostittu; Biatoim fangi JEs-
suChrist, Pääst Sielun synnin siteihist.

47. Meit' wiällisi fangeja, Kuin
shwii, kuumi kairvoja, Olemme kyllä
kairwanet Sielun helwittin wiettelet.

48. Sill' ei ole ketän autuaxi wiel',
Eik' fangia myös auta tääll', Kuin y-
lännielinen tunnustaa, ja wastoin
tahtons julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja li-
han päälle-käydesä, Ja todistajain
kautta niin Waaditaan tunnustaman syyn.

50. Se kuin niin täsä tilasa kuole, ei ole ar-
mosa? Eik' nöyräst ehi JEsusta, Ei suingan Hän-
dä nähdä saa.

51. Mutk' ne on fangit oikiat Jotk' oikein syn-
dins tundewat, Kuin HERRan Armost hengestä,

Ja ike mielest hyvästä.

52. Sydämeštänſä katuwat, Ja kohdastansa puhu-
wat, Ei kaunistel' Eik' estele, Ei pahutansa peittele.

53. Ei todistajan toisto fitt' Tarwize, Mutta
khyneelit' Wuodatta wilpittömästi, Ja ander anno
ndyrästi.

54. Näin laki syndist ajele, Ja Evangelium
huutelee, Jesuren Anſioo auttamaan Jumalan
Armon turwamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta, Niille kuin
syndins tunnusta; Ei heljätä heit' kuolema, Jesu-
ren Weru wirwoitta.

56. Nyt olen päivän päättellyt, Ja teidän
hyväst jättellyt; Rukoilen vielä Jumala! Sido
niin perkel' kahleilla.

57. Ettei hän enä riivaisi, Ja helwettihin
kandaisi, Niin suuris joukos monia, Miehen ja
waimon-puolia.

58. Kuin kaikkis paikois juorewat nyt ja päi-
wät pauhawat, Hengelläs Jesu palautta, Ja
synnin tiestä lafkautta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Siuna ain'
meidän Kuningas Suo Rauha kaikell Kansalle
Siunaus onni Laille.

60. Viel ylimmäinen Pappimme! O! Jesu
hyvä Paimen sä! Ann Henges Alla Paimenill',
Lääll Seurakundaas kaikewill.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset, Elävät, kuollet
kappalet. Kolminaisudel Korkea Ulistys kiitos kunnia.

62. Tuokat alati lafkamat' Läällä ja Laimaas
loppumat, Työns Neuwons owat forkiat, Sala-
lut, Duomions oikiat.
